

Nu var det så lige grundlovsdag og jeg fandt anledning til at give hundeloven et lille grundlovs eftersyn

Hvordan er det så lige med grundloven og hundeloven?

Hunde er naturligvis ikke omfattet af grundloven, Men det er hundeejeren – i lovens forstand er en hund en "ting", som hundeejeren har ejendomsretten til. En vurdering af hundeloven i forhold til grundloven kan derfor kun baseres på lovens konsekvenser for hundeejeren.

Grundloven:

§ 3

Den lovgivende magt er hos kongen og Folketinget i forening. Den udøvende magt er hos kongen. Den dømmende magt er hos domstolene.

§ 3 (Forklaring)

Bestemmelsen handler om magtens tredeling i den lovgivende, den udøvende og den dømmende magt. Magten er delt mellem forskellige myndigheder (Folketing, regering og domstole) for at undgå, at al magt samles hos én myndighed. Det ville kunne føre til magtmisbrug.

Ifølge grundloven har dronningen og Folketinget i fællesskab magten til at lovgive. Men helt sådan er det ikke i virkeligheden. I praksis er det nemlig regeringen og Folketinget, som bestemmer, hvordan lovene skal se ud. Dronningen skriver dem bare under. Dronningen skal føre lovene ud i livet – hun har den udøvende magt. I dag betyder det blot, at hun rent formelt udnævner ministrene i en regering. Derefter er det i praksis ministrene og deres ministerier, der sørger for, at lovene bliver overholdt.

Dronningen har ingen indflydelse på, hvem der skal være ministre. Det bestemmer statsministeren. Hun har heller ingen indflydelse på, hvilke partier der skal danne regering. Det handler §§ 12-15 bl.a. om.

Domstolene har magten til at dømme. De afgør, om folk har overtrådt landets love og skal straffes. Og de tager stilling i sager, hvor borgere har indbyrdes konflikter. Domstolene afgør også, om ministerier og kommuner har overtrådt lovene, og om lovene overholder grundloven.

I 1999 fastslog Højesteret, at den såkaldte Tvindlov var i strid med grundlovens § 3. Tvindlovens bestemmelse om, at en række Tvindskoler ikke længere skulle have penge fra det offentlige, var derfor ugyldig.

Kilde folketingets hjemmeside

[Magtadskillelsen](#) er med denne bestemmelse grundlovsfastsat. Det betyder, at det ville være grundlovsstridigt, hvis for eksempelvis [Folketinget](#) vedtager en lov, hvis indhold er så specifikt, at den kan siges at have dømmende karakter. Ligeledes kan domstolene ikke lovgive, og der er med bestemmelsen sat en øvre grænse for, i hvor høj grad domstolene kan skabe ny ret i Danmark. Højesteret har i 1900-tallet fastslået, at retten er kompetente til at afgøre, om en lov strider mod Grundlovens § 3. Ved konge forstås reelt regeringen. Dette fremgår af grundlovens § 13, hvorefter kongen er ansvarsfri – og da magt følger med ansvar, er kongen uden ansvar og derfor reelt også uden magt. Magten er i kraft af samme paragraf overladt

Kilde Wikipedia

§ 62

Retsplejen skal stedse holdes adskilt fra forvaltningen. Regler herom fastsættes ved lov.

§ 62 (Forklaring)

Denne paragraf slår fast, at domstolene skal være uafhængige af regeringen og forvaltningen. Den hænger tæt sammen med grundlovens § 3, der handler om magtens tredeling.

Domstolene hører til under Justitsministeriet, men i 1998 indførte man en lov om en særlig styrelse af domstolene. Loven kaldes lov om Domstolsstyrelsen. Styrelsen har sit eget budget, og forvaltningen sker uafhængigt af Justitsministeriet.

Man kan godt læse § 62, som om de samme mennesker ikke må arbejde for forvaltningen og domstolene.

Men sådan bliver paragraffen ikke fortolket. Mange dommere har f.eks. ekstraarbejde som formænd for forskellige offentlige klagenævn, der behandler borgeres klager over det offentliges afgørelser.

Kilde folketingets hjemmeside

§ 63

Stk. 1. Domstolene er berettigede til at påkende ethvert spørgsmål om øvrighedsmyndighedens grænser.

Den, der vil rejse sådant spørgsmål, kan dog ikke ved at bringe sagen for domstolene unddrage sig fra foreløbig at efterkomme øvrighedens befaling.

Stk. 2. Påkendelse af spørgsmål om øvrighedsmyndighedens grænser kan ved lov henlægges til en eller flere forvaltningsdomstole, hvis afgørelser dog skal prøves ved rigets øverste domstol. De nærmere regler herom fastsættes ved lov.

§ 63 (Forklaring)

Stk. 1. 'Øvrighedsmyndighed' betyder den udøvende magt. Det er ministerier, kommuner, særlige nævn m.m.. Hvis man som borger mener, at f.eks. staten eller kommunen har gjort noget forkert, kan man rejse sagen ved en domstol. Mens sagen føres, er man dog nødt til at rette sig efter det, staten eller kommunen har bestemt. Retssagen har ingen 'opsættende virkning'. Denne bestemmelse stammer helt tilbage fra den første grundlov i 1849. Dengang var det vigtigt at slå fast, at man kunne føre sag mod forvaltningen uden kongens tilladelse. Under enevælden kunne man nemlig ikke lægge sag an mod forvaltningen (som i virkeligheden var kongen) uden først at have kongens tilladelse.

Stk. 2. Folketinget kan oprette særlige forvaltningsdomstole til at tage sig af sager mod forvaltningen. Det kunne f.eks. være aktuelt, hvis politikerne ville sikre, at dommerne fik en særlig ekspertviden inden for forvaltningsspørgsmål. Men afgørelser fra en forvaltningsdomstol skal altid kunne indbringes for Højesteret. Bestemmelsen blev sat ind ved den seneste grundlovsændring i 1953. Men der har endnu ikke været oprettet forvaltningsdomstole.

Kilde folketingets hjemmeside

§ 64

Dommerne har i deres kald alene at rette sig efter loven. De kan ikke afsættes uden ved dom, ej heller forflyttes mod deres ønske uden for de tilfælde, hvor en omordning af domstolene finder sted. Dog kan den dommer, der har fyldt sit 65. år, afskediges, men uden tab af indtægter indtil det tidspunkt, til hvilket han skulle være afskediget på grund af alder.

§ 64 (Forklaring)

Dommerne skal kun rette sig efter det, der står i lovene. Regeringen eller Folketinget kan ikke bestemme, hvordan en dommer skal dømmes. Og dommerne må ikke lade sig påvirke af andre, hverken private, kolleger, foreninger, medierne el.lign. Regeringen kan heller ikke afsætte en dommer. Det kan kun en anden dommer.

Hvis regeringen bare kunne afskedige en dommer, ville domstolene ikke være uafhængige. For så kunne man presse dommeren i en bestemt sag ved at true ham med fyring. Af samme grund kan dommere heller ikke flyttes til andet arbejde, medmindre de selv ønsker det. Men man må godt ved lov oprette nye domstole eller lægge flere domstole sammen. Hvis det sker, kan dommeren ikke nægte at lade sig forflytte eller afskedige. Dommere kan afskediges, når de fylder 65 år. Men de skal alligevel have fuld løn, indtil de bliver 70 år. Først da skal en dommer gå af på grund af alder. Herefter kan han eller hun få tjenestemandspension.

Kilde folketingets hjemmeside

§ 72

Boligen er ukrænkelig. Husundersøgelse, beslaglæggelse og undersøgelse af breve og andre papirer samt brud på post-, telegraf- og telefonhemmeligheden må, hvor ingen lov hjemler en særegen undtagelse, alene ske efter en retskendelse.

§ 72 (Forklaring)

Denne paragraf værner om privatlivets fred. Den sætter grænserne for, hvilke indgreb offentlige myndigheder kan tillade sig i folks privatliv. Først og fremmest er folks boliger beskyttet. Det samme er 'private' lokaler og bygninger, hvor ikke alle og enhver har adgang. Beskyttelsen betyder, at politiet ikke bare kan bryde ind i private hjem og undersøge dem. Det kræver, at en dommer først siger ja. Politiet skal have en såkaldt retskendelse. Det gælder også, hvis de f.eks. ønsker at åbne folks breve eller aflytte deres telefoner. Der er dog visse undtagelser. Der er ikke altid tid til at skaffe en retskendelse. Hvis politiet f.eks. jager en forbryder, der gemmer sig i et hus, har politiet lov til at skaffe sig adgang til huset med magt, hvis der er fare for, at forbryderen ellers undslipper. Bagefter skal en dommer godkende denne handling.

I visse tilfælde kan andre myndigheder end politiet, f.eks. skattemyndighederne, undersøge folks private regnskaber uden først at få tilladelse af en dommer.

Kilde folketingets hjemmeside

Hundeloven

§ 1 a. Besiddelse og avl af følgende hunde er forbudt:

<http://hundeejere.dk/artikler/ulovlige-hunderacer.html>

Stk. 2. Forbuddet i stk. 1 finder tillige anvendelse for krydsninger, hvori de nævnte hunde indgår.

Stk. 3. Erhvervmæssig indførsel af hunde, der er omfattet af stk. 1 eller 2, er forbudt.

§ 1 b. Hunde, der holdes eller indføres i strid med § 1 a, aflives ved politiets foranstaltning

Stk. 2. Er der tvivl om, hvorvidt en hund tilhører en af de racer eller krydsninger heraf, som er omfattet af § 1 a, kan politiet stille krav om, at besidderen dokumenterer hundens race eller type.

Stk. 3. Hvis besidderen ikke straks kan fremlægge tilstrækkelig dokumentation, jf. stk. 2, træffer politiet foranstaltninger med henblik på midlertidigt at fjerne hunden fra besidderen.

Stk. 4. Har besidderen ikke inden for en frist, som politiet fastsætter, fremlagt tilstrækkelig dokumentation for, at hunden ikke tilhører en af de racer eller krydsninger heraf, som er omfattet af § 1 a, anses hunden for at være holdt i strid med § 1 a.

Ad § 1 a: Begrundelsen for at forbyde disse racer var en ophidset debat i pressen om "kamphunde". De to raser, som oprindeligt er avlet til kamp var forbudt i forvejen – Amstaffen er avlet som en fredelig familiehund, men desværre pga. sin styrke populær i visse kredse. 7 af racerne er hyrdehunde avlet til at beskytte folk og husdyr mod vilde dyr som ulve og bjørne, mig bekendt er der ingen bidstatistik for disse hunde i Danmark overhovedet, og nu har ulven jo holdt sit indtog i Danmark – Jeg ved det naturligvis ikke men det er bemærkelsesværdigt at de alle har oprindelse i lande med en overvejende muslimsk befolkning – og så er det selvfølgelig alle store hunde. Hvorfor skal folk, der godt kan finde ud af at holde hund have deres hund konfiskeret pga. en bestemt race. Det er jo ikke racen der er problemet, men bestemte ejere.

Stk 2: Krydsninger – er det forældrene, bedsteforældrene, oldeforældrene, tip oldeforældrene – hvor langt skal vi tilbage – går vi langt nok tilbage, så viser moderne DNA analyser at hunden ikke bare er i familie med ulven, men rent faktisk er en ulv. Derfor har den også fået navneforandring fra Canis Familiaris (et dyr i ulveslægten) til Canis Lupus (ulv) familiaris (altså familie ulv) en underart af ulven – ulven er totalfredet i Danmark og hele EU – Desuden er de fleste "ægte" racer opstået som blandings hunde af andre racer.

Hvis det endelig var hensigten at forbyde de mest aggressive hunderacer, så savner jeg et par stykker på listen: <http://politiken.dk/videnskab/ECE535977/gravhunde-er-de-farligste-af-alle/>

Og hvis man ikke vil have "kamphunde" så også denne: <http://www.gipote.dk/racehunde/126-Irish-glen-of-imaal-terrier> Bemærk at den har været anvendt som "kamphund" - men nåh nej den går det jo nok ikke at forbyde, for sådan en har Pia Kjærsgård jo.

§ 6. Det påhviler besidderen af en hund at træffe de foranstaltninger, der efter forholdene må anses påkrævet for at forebygge, at hunden volder andre skade.

Stk. 2. Hvis en hund har forvoldt skade på et menneske eller anden væsentlig skade, hvis hundens eller besidderens adfærd er af en sådan karakter, at den er egnet til at skabe frygt i sine omgivelser, eller hvis der i øvrigt er grundlag for at antage, at den pågældende hund kan være farlig for sine omgivelser, kan politidirektøren

1) give besidderen pålæg om, at den ejendom, hvor hunden holdes, skal være indhegnet af et hegn på op til 1,8 meter i højden, der skal være forsynet med en sluselåge,

2) give besidderen pålæg om, at hunden kun må luftes af besidderen eller af andre navngivne personer over 18 år og ikke må luftes sammen med andre hunde,

3) give besidderen pålæg om, at hunden, når den ikke holdes indelukket, skal føres i bånd, herunder pålæg om, at hunden skal føres i et bånd, der højst er 2 m langt, eller skal være forsynet med forsvarlig, lukket mundkurv eller begge dele, eller

4) træffe afgørelse om at lade hunden aflive

Stk. 3. Politidirektøren kan give besidderen pålæg som nævnt i stk. 2, nr. 1-3, hvis hunden har forvæn at forulempe mennesker eller dyr ved på gader, veje, stier eller pladser m.v., der er åbne for almindelig færdsel, at fare imod dem eller forfølge dem eller at forulempe husdyr i ejendom eller på mark.

Stk. 4. Hvis et pålæg efter stk. 2, nr. 1-3, eller stk. 3 overtrædes, kan politidirektøren, træffe afgørelse om at lade hunden aflive.

Stk. 5. Hvis en hund ved et overfald har skambidt et menneske eller en anden hund, skal politidirektøren lade hunden aflive.

Stk. 6. Politidirektøren afholder omkostningerne ved at lade en hund aflive efter stk. 2, nr. 4, eller stk. 4 eller 5, men kan kræve beløbet refunderet af besidderen.

Stk. 7. Overdrages hunden til en anden besidder, gælder et pålæg efter stk. 2, nr. 1-3, eller stk. 3 eller en afgørelse om aflivning efter stk. 2, nr. 4, eller stk. 4 eller 5 umiddelbart over for den nye besidder.

§ 6 a. På politiets anmodning er besidderen af en hund forpligtet til at medvirke til en sagkyndig undersøgelse af hundens adfærd, inden der træffes afgørelse efter § 6, stk. 2, nr. 4, om aflivning af hunden.

Stk. 2. Besidderen kan forlange, at der foretages en hundesagkyndig undersøgelse som nævnt i stk. 1, inden politidirektøren træffer afgørelse efter § 6, stk. 2, nr. 4, om aflivning af hunden.

Stk. 3. Politidirektøren afholder omkostningerne ved den hundesagkyndige undersøgelse, men kan kræve beløbet refunderet af besidderen.

§ 6 b. Politiet kan beslutte at anbringe hunden i pension, indtil der er truffet afgørelse § 1b, stk. 1, eller § 6, stk. 2, nr. 4. eller stk. 4 eller 5, om aflivning af hunden, og hvis der træffes afgørelse om, at hunden skal aflives, indtil afgørelsen kan fuldbyrdes.

Stk. 2. Politiet har, hvis det skønnes nødvendigt, mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til hundehold med henblik på gennemførelse af en beslutning truffet efter stk. 1. Politiet kan om fornødent tage en sagkyndig med.

Stk. 3. Klage over politiets beslutning om at anbringe hunden i pension har ikke opsættende virkning.

Stk. 4. Politidirektøren afholder omkostningerne ved hundens anbringelse i pension, men kan kræve beløbet refunderet af besidderen.

§ 6 c. Fristen for at klage over en afgørelse truffet af politimesteren, i København politidirektøren, efter § 1b, stk. 1, eller § 6, stk. 2, nr. 4. eller stk. 4 eller 5, er 10 dage efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Hvis klagefristen udløber på en lørdag, søndag, helligdag eller grundlovsdag, forlænges fristen til den følgende hverdag.

Stk. 2. Rettidig klage har opsættende virkning, medmindre rigspolitichefen bestemmer andet.

§ 6 d. Det er forbudt for en ejer eller besidder at lade en hund deltage i hundekampe. Det er endvidere forbudt at afholde hundekampe

AD § 1 b.: Ved tvivl i forbindelse vedr. blandingshunde, er det helt op til politiet at afgøre om hunden i et eller andet omfang indeholder ulovlige gener. Det er altså op til hundeejeren at bevise at der ikke et eller andet sted i hundens aner har indgået en af de 13 hunderacer – en i praksis umulig opgave – loven siger at politiet **kan** stille krav om ”omvendt bevisbyrde”, men ikke at de **skal** – visse steder gælder det så åbenbart bare om at få aflivet så mange hunde som muligt uden hensyn til om de nogensinde har forvoldt nogen skade.

En bestemt politimand i Holstebro angiver at have stået for op mod 60 aflivninger af blandingshunde – de fleste efter anonym angivelse – kan det mon tænkes at denne paragraf bliver anvendt i nabostridigheder? Har hundeejeren ikke stambog på sin hund er det jo givet at den får dødssprøjten.

AD § 6 stk 5: Skambid er ikke defineret i loven, det er således op til politiet at dømme om der er tale om skambid, og uden hensyn til årsag. Reglerne er udarbejdet af jurister uden noget hensyn til sagkundskab, ved uoverensstemmelse mellem en større og en mindre hund vil det derfor altid være den store hund der bliver aflivet også selv den blot forsvarer sig mod et angreb fra den lille hund.

I disse tilfælde afsiges en dom af lovgivende og udøvende myndighed om konfiskation af en borgers ejendom helt uden om retsvæsenet – i strid med grundlovens bærende principper om magtens tredeling, som anført i grundlovens ovenstående § 3, samt §§ 62, 63 og 64.

En grundlovssikret ret som som ellers både mordere, voldtægtsforbrydere, bande medlemmer og andet

godtfolk nyder godt af – men som er sat ud af kraft for hundeejere.

Hvis en hund bider kan det skyldes at den har smerter – så skal den naturligvis ikke aflives, men til dyrlæge og behandles for sin lidelse.

Ad § 6 b stk 2: Denne bestemmelse strider mod Grundlovens § 72 om boligens ukrænkelig – Man kan næppe forestille sig at den grundlovs givende forsamling har ment at denne bestemmelse om boligens ukrænkelighed skulle kunne tilsidesættes på baggrund af en anonym henvendelse vedrørende en hunds udseende. Der skal mere tungt vejende grunde til at tilside denne bestemmelse.

Der er set eksempler på at politiet invaderer private hjem og brutalt beslaglægger en hund under mistanke, sågar meget brutalt (bla. sparker hunden) beslaglægger en hund fra en ældre dame, der er ude at lufte den for en ven – Hvorfor, fordi den har en rød næse. - I hvilken anledning, jo man var på "bandejagt" i Køge, da man spottede den røde næse. Nu er disse bander jo farlige, knive, skydevåben og skudsikre veste – men en ældre dame med en fredelig lille hund, kan vi jo nok lige klare, og så har vi jo noget at skrive rapport om.

Når nu hundeloven skal revideres, lad så hundeejerne få deres retssikkerhed tilbage. Sæt resurserne ind over for uansvarlige hundeejere, "hvalpefabrikker" forbyd import af hunde med videresalg for øje, kræv opdrætterlicens af alt hunde opdræt. så kan vi sikre, at der kun avles på sunde psykisk stabile hunde, det er der i forvejen mange seriøse opdrættere der kan finde ud af, hvorfor ikke alle? - Selvfølgelig skal der stadig kunne foregå "stueopdræt", men hvad er problemet i at forældre hundene skal være godkendt af en dyrlæge, Kræv licens for at holde hund, så kan de uansvarlige hundeejer forhindres i at holde hund – der aflives årligt omkring 15000 hunde i Danmark, fordi Deres ejere ikke kan styre dem – det er ikke hundens fejl – disse ejere skulle aldrig have haft hund. - Der er ikke behov for forbudslister mod hunderacer, men "forbudslister" mod visse hundeejere.

Der er ikke behov for skambidsparagraffer – hunde er "ting" i lovens forstand og hundebid hund og hund i mellem er tingskade og en forsikringsbegivenhed – jeg tror godt forsikringsselskaberne kan finde ud at sortere de hunde og hundeejere fra. Som ikke kan finde ud af det, et bonus system, som for biler, skal nok have effekt.

Der findes en anden hundelov, end den vi mennesker har lavet, nemlig den som hundene har arvet fra ulven, og det er den som hundene forstår og følger – måske hvis vi satte os lidt ind i den, og indrettede vores omgang med hunde derefter - også mennesker der ikke har hund, vi skal jo også kende til færdselsreglerne, selv om vi ikke har bil – nogle få tommelfinger regler ville kunne eliminere langt de fleste bidskader på mennesker.

Læs mere her: <http://www.familiehund.dk/aggressivitet%206.4.htm>

og her: <http://www.familiehund.dk/Problemer6.htm>

Når hunde bider skyldes det ofte at en af deres grænser er blevet overskredet og vi ikke har forstået advarslerne – hunde har forskellige forsvarszoner, og hvis de ikke bliver respekteret, ja så bider de – og sådan vil det altid være med hunde.

Læs: "Hunden og ulvens adfærd" af Freddy Worm Christiansen, Freddy er adfærdsbiolog og bla. Kendt for at have gået til hundetræning med en ulv, der har bestået kåringsprøven som politihund.

Læs også "forstår du din hund" af Anders Halvgren, Anders er psykolog og hundepsykolog og har arbejdet med hunde i mere end 45 år.

En anden bog at få forstand af er "Dogs are From Neptune" af Jean Donaldson, Jean har mere end 30 års erfaring med hundeadfærd og hundetræning. Af samme forfatter "The culture clash" (kultur kollisionen), den findes vist ikke på dansk men kan også fås på norsk Jean Donaldson ved hvad hun snakker om i kap 3 skriver hun bla, "Det er ikke sådan at der findes 2 typer hunde: de venlige som aldrig kommer til at bide og de mindre venlige som kommer til at bide. At bide er naturlig, normal hundeadfærd. Og det er heller ikke så usædvanligt at hunde bider" og at andet sted "Raceforbud som har til hensigt at reducere hundebid, er dømt til at mislykkes. Ikke bare er lovgivningen for lidt omfattende (den medtager ikke farlige hunde som ikke er af den farlige race) og samtidig er den også for omfattende i mange tilfælde (den forbyder også venlige hunde af den forbudte race). Der udover tages der ikke hensyn til selve problemets rod - tilbud og efterspørgsel. Selv om man skulle have held med at håndhæve et raceforbud, behøvede en person der ønskede en aggressiv hund ikke mange generationer til at ødelægge en anden race, såfremt problemet er genetisk". Udover hundeejers ansvar, lægger Jean også vægt på opdrætterens ansvar. - I kan læse om bogen og få et lille smagsprøve her: <http://www.canis.dk/nettbutikk/omtale.php?id=1350>

Jeg har set Mette Gjerskov udtale at hundeloven skal tage hensyn til folk der er bange for hunde – selv følgelig skal man kunne færdes i det offentlige rum uden at frygte hunde, men at forbyde bestemte racer fordi nogen er bange for dem, nogen er bange for edderkopper så vi forbyder edderkopper, nogen er bange

for små rum, så vi forbyder alle elevatorer, nogen er bange for store pladser, så vi nedlægger rådhuspladsen – nogen kan naturligvis have haft en traumatisk oplevelse med en bestemt hund, men skal vi så forbyde alle hunde af denne race? Måske var løsningen at nogle af disse mennesker søgte lægehjælp mod deres fobi.

Jeg har set Mette Gjersskov udtale at hun ikke vil "fifle" med en lov vedtaget af folketinget og derfor ikke kan stille politiets aflivning af hunde i bero – nu blev den nuværende hundelov vedtaget med tilbagevirkende kraft, således at hvalpe der fuldt lovligt var avlet før loven trådte i kraft, men først født efter lovens ikrafttræden blev aflivet. Jeg forventer naturligvis at en ny hundelov også vil træde i kraft med tilbagevirkende kraft, hvilket formodentlig vil ulovliggøre rigtig mange aflivninger, der foretages i dag.

Vedrørende skambidsparagraffen så er vejledningen udarbejdet af rigspolitiets jurister, og ikke vedtaget i folketinget, denne vejledning kan derfor rent administrativt erstattes af en faglig udarbejdet vejledning, som f.eks. den dansk dyrlæge forening har udarbejdet, vedrørende blandingshundene som jo nok udgør det største problem, så siger loven jo ikke at politiet **skal** anvende omvendt bevisbyrde, men at politiet **kan** anvende omvendt bevisbyrde – kunne man ikke udvise en smule sund fornuft og holde lidt igen, hvor der ikke foreligger beviser, men kun en anonym anmeldelse, og behøver politiet absolut at tage sager op af egen drift – det står der jo intet sted i loven at de skal.

Hundeloven har jo helt åbenlyst adskillige problemer med grundloven – Hvilken betydning vil det have hvis den blev underkendt ved en retsag – og hvad ville det betyde for alle de hundeejere der i så fald ulovligt har fået deres hunde aflivet?

Til allersidst var det ved revision af hundeloven måske en idé at kikke ud i den store verden og se hvor man har en lov der rent faktisk virker – Her tænker jeg naturligvis på "Calgary Modellen"
<http://www.defendingdog.com/id38.html>

Med Venlig Hilsen

Flemming L. Jensen